

b) A qualsevol contractes i pactes de naturalesa privada vigents a la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei que utilitzen el salari mínim interprofessional com a referència a qualsevol efecte, llevat que les parts acorden l'aplicació de les noves quanties del salari mínim interprofessional.

2. En els supòsits a què es referix l'apartat anterior, excepte disposició o acord en contra, la quantia del salari mínim interprofessional es considerarà referida durant 2004 a la que estava vigent en la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei, incrementada per als anys següents en el mateix percentatge en què s'incrementa l'IPREM.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudi que hagen de ser modificats els salaris establits en contractes o pactes de naturalesa privada inferiors en el seu conjunt i en còmput anual a les quanties del salari mínim interprofessional vigent en cada moment en la quantia necessària per a assegurar la percepció de les dites quanties, de manera que siguin aplicables les regles sobre compensació i absorció que estableixen els reials decrets pels quals, anualment, es fixa el salari mínim.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

El text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 211 queda redactat de la manera següent:

«3. La quantia màxima de la prestació per desocupació serà del 175 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, excepte quan el treballador tinga un o més fills a càrrec seu; en este cas, la quantia serà, respectivament, del 200 per cent o del 225 per cent d'este indicador.

La quantia mínima de la prestació per desocupació serà del 107 per cent o del 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, segons que el treballador tinga o no, respectivament, fills a càrrec seu.

En cas de desocupació per pèrdua d'ocupació a temps parcial, les quanties màxima i mínima a què es referixen els paràgrafs anteriors es determinaran tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples segons les hores treballades.

A l'efecte del que preveu este apartat, es tindrà en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual, incrementat en una sexta part, vigent en el moment del naixement del dret.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 217 queden redactats de la manera següent:

«1. La quantia del subsidi per desocupació serà igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment.

En cas de desocupació per pèrdua d'un treball a temps parcial, la dita quantia es percebrà en proporció a les hores prèviament treballades, en els supòsits previstos en els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1.1, i en els apartats 1.2, 1.3 i 1.4 de l'article 215.

2. No obstant l'anterior, la quantia del subsidi especial per a majors de 45 anys a què es referix l'apartat 1.4 de l'article 215 es determinarà d'acord amb les responsabilitats familiars del treballador, apreciades de conformitat amb el que disposa

l'apartat 2 de l'esmentat article, d'acord amb els següents percentatges de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment:

a) 80 per cent, quan el treballador tinga un o cap familiar a càrrec seu.

b) 107 per cent, quan el treballador tinga dos familiars a càrrec seu.

c) 133 per cent, quan el treballador tinga tres o més familiars a càrrec seu.»

Tres. La prestació per incapacitat temporal en el supòsit previst en l'article 222.3, paràgraf segon, del text refós de la Llei General de la Seguretat Social tindrà una quantia igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual.

Disposició final segona. *Fonament constitucional.*

Este reial decret llei es dicta a l'empara de l'article 149.17a, 13a i 17a de la Constitució, que estableix la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació laboral, bases i planificació general de l'activitat econòmica i legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

1. S'autoritza el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i execució d'este reial decret llei.

2. Les referències a reials decrets i ordes ministerials incloses en este reial decret llei s'entenen sense perjudi de la facultat del Govern i dels titulars dels departaments ministerials de procedir a la seua modificació o derogació en l'exercici de la potestat reglamentària.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'1 de juliol del 2004.

Madrid, 25 de juny del 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12468 REIAL DECRET LLEI 4/2004, de 2 de juliol, pel qual s'adopten determinades mesures relacionades amb els danys ocasionats per l'accident del vaixell «Prestige». («BOE» 160, de 3-7-2004.)

La gravetat de la situació produïda per l'accident del vaixell «Prestige» va donar lloc a l'adopció d'una sèrie de mesures urgents tendents a articular mecanismes de reparació de danys als afectats. Entre estes mesures, es va aprovar el Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, que va introduir un sistema de bestreta d'indemnitzacions a què podien acollir-se voluntàriament els afectats per danys ocasionats a Espanya com a conseqüència de l'accident del vaixell «Prestige».

Ara bé, el Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, al regular el règim de pagament de les indemnitzacions i la dispensació dels fons, introduïa una doble limitació: d'una banda, s'estipulava un límit màxim de pagament per l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) que, per a tots els conceptes indemnitzables, ascendia a 160 milions d'euros, i

d'altra banda, es condicionava el pagament de quantitats per l'ICO al previ ingrés en la mencionada entitat de les quantitats que pogueren correspondre a l'Estat com a conseqüència del sinistre.

Estes dos limitacions financeres, unides als importants desembossaments ja realitzats per a indemnitzar als afectats, estan provocant, d'una banda, problemes de tresoreria que impedeixen a l'ICO fer front als pagaments que resulten de la subscripció de nous acords transaccionals i convenis de col·laboració amb entitats públiques que es troben en tràmit. Però, a més, les previsions dels fons necessaris per a poder efectuar els pagaments de tots els acords transaccionals i convenis a què es referia l'assenyalat reial decret llei posen de manifest una notòria insuficiència del ressenyat límit de 160 milions d'euros.

Les circumstàncies mencionades aconsellen, en este moment i per la via d'urgència, reconsiderar les condicions i requisits de finançament i pagament de les indemnitzacions derivades dels acords transaccionals i convenis de col·laboració. En primer lloc, s'elimina l'assenyalat límit de 160 milions d'euros per al pagament de les indemnitzacions i, així mateix, el requisit de prèvia disposició de l'ICO de fons procedents del Fons internacional d'indemnització de danys deguts a contaminació per hidrocarburs (FIDAC) o altres mecanismes de finançament especial que es conté en l'article 2 de l'assenyalat Reial Decret llei 4/2003, de 20 de juny. D'esta manera, en el nou esquema, l'ICO atindrà per compte de l'Estat el pagament de les indemnitzacions derivades dels acords i convenis, carregant les corresponents quanties al fons de provisió de l'organisme regulat en l'apartat 4 de la disposició addicional sexta del Reial Decret llei 12/1995, de 28 de desembre. Lògicament, això suposa la necessitat d'ampliar la dotació de l'Estat al fons més enllà del límit previst en l'article 53 de la llei 61/2003, de 30 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2004, amb la quantitat necessària per a garantir la suficiència de tal fons, tenint en compte les previsions estimatives de pagament d'acords amb particulars i de convenis amb corporacions locals i comunitats autònomes, incloses les estimacions de gastos indemnitzables relatius al tractament de llots procedents de l'abocament.

Este nou sistema s'aplicarà als acords i convenis que se subscriuen amb posterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, de manera que no es veurien afectats els acords transaccionals firmats fins a la data, que ja han sigut pagats per l'ICO, i que serien plenament vàlids en tots els seus extrems. Addicionalment, s'ha estimat convenient preveure la possibilitat d'utilitzar transitòriament els fons encara disponibles en poder de l'ICO, procedents del sistema de finançament actual, per al pagament d'indemnitzacions. Finalment, i en coherència amb els nous mecanismes regulats, es preveu que els ingressos que en el futur puguen rebre's per l'Estat del FIDAC, o per qualsevol altre concepte, s'apliquen al pressupost d'ingressos de l'Estat.

D'altra banda, de forma complementària i independent al sistema d'acords transaccionals introduït pel Reial Decret llei 4/2003, de 20 de juny, la present norma tracta de coadjuvar al rescabament dels afectats en el cas que els efectes del vessament de hidrocarburs del vaixell «Prestige» s'estenguen en el temps provocant una disminució notòria en l'índex de captures i cultius en les activitats de pesca, marisqueig i aqüicultura.

Per a això, s'arbitra, si bé limitat en la seua quantia, un sistema específic de compensació de les pèrdues econòmiques que puguen produir-se en les dites activitats en aquell període en què, tenint en compte la data de la catàstrofe, poguera encara existir una incidència directa i inequívoca d'esta.

De la mateixa manera que s'assenyalava en el Reial Decret llei 4/2003, de 20 de juny, les modificacions i mesures complementàries adoptades pel reial decret llei que ara es dicta no suposen en cap cas reconeixement de responsabilitat per l'Estat i s'adopten sense perjudici del dret que assisteix a l'Estat per a reclamar dels responsables l'import de les indemnitzacions que corresponen.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta de la vicepresidenta Primera del Govern i ministra de la Presidència i del vicepresident Segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de ministres en la seua reunió del dia 2 de juliol del 2004,

DISPOSE :

Article 1. Pagament de les indemnitzacions en relació amb els danys ocasionats per l'accident del vaixell «Prestige».

1. Les indemnitzacions derivades dels acords transaccionals amb particulars i convenis amb Administracions públiques regulades en el Reial Decret llei 4/2003, de 20 de juny, sobre actuacions per a l'abonament d'indemnitzacions en relació amb els danys ocasionats per l'accident del vaixell «Prestige», i en les seues normes de desplegament seran pagades per compte de l'Estat per l'Institut de Crèdit Oficial (ICO), en els termes i quanties que es continguen en estos acords o convenis, sense que siga aplicable el límit de 160 milions d'euros a què es referixen els articles 1 i 6 de l'esmentat reial decret llei.

2. Estos pagaments es carregaran per l'ICO al fons de provisió regulat en l'apartat 4 de la disposició addicional sexta del Reial Decret llei 12/1995, de 28 de desembre, que, a estos efectes, serà dotat amb els recursos necessaris, equivalents a les quantitats que l'ICO ha de satisfer en virtut de l'obligació de pagament a què es referix l'apartat anterior.

3. Les quantitats que es reben per l'Estat del Fons internacional d'indemnització de danys deguts a contaminació per hidrocarburs (FIDAC) o per qualsevol altre concepte amb posterioritat a la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei s'aplicaran al pressupost d'ingressos de l'Estat.

Article 2. Compensació de determinades pèrdues econòmiques derivades de l'accident del vaixell «Prestige».

1. Els titulars d'activitats econòmiques de pesca, marisqueig i aqüicultura que, amb posterioritat al 31 de desembre del 2003, experimenten pèrdues econòmiques en les dites activitats que siguen conseqüència directa i inequívoca del vessament provocat per la catàstrofe del vaixell «Prestige» podran sol·licitar una compensació per les pèrdues produïdes en l'exercici 2004.

2. La sol·licitud haurà de presentar-se abans del 31 de març del 2005. Reglamentàriament, es fixaran els requisits i les condicions de la compensació, entre els quals figurarà el de la productivitat, i els òrgans competents i procediments per a la seua tramitació i pagament.

3. El límit màxim de fons disponibles per a esta compensació es fixa en tres milions d'euros. En cas d'insuficiència de tal límit per a compensar totes les pèrdues comprovades, els fons es distribuïran entre els afectats atenent criteris de proporcionalitat en els termes que es fixen reglamentàriament.

4. La percepció, si és el cas, de les compensacions s'entén sense perjudici dels pagaments que s'efectuen com a conseqüència dels acords transaccionals a què es refereix l'article 6 del Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, sobre actuacions per a l'abonament d'indemnitzacions en relació amb els danys ocasionats per l'accident del vaixell «Prestige».

Disposició addicional única. *Dotació al fons de provisió.*

A càrrec dels recursos del préstec de l'Estat a què es refereix l'apartat primer de l'Acord del Consell de Ministres, d'11 de desembre de 1987, el Consell de Ministres dotarà al fons de provisió constituït en l'ICO, durant 2004 i amb justificació de les necessitats, d'un increment addicional de 249,5 milions d'euros sobre el límit establert en l'article 53.4 de la Llei 61/2003, de 30 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2004.

Disposició transitòria única.

1. No obstant el que disposa este reial decret llei, si en la data de la seua entrada en vigor subsistiren fons en poder de l'ICO provinents de les quantitats rebudes per l'Estat del FIDAC a conseqüència del sinistre i dels ingressos generats pel finançament especial previst en la disposició addicional segona del Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, estos fons podran aplicar-se al pagament d'acords transaccionals ja firmats o que es firmen en els tres mesos següents a la dita data, d'acord amb els procediments i requisits previstos en la redacció original de l'assenyalat Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny. Si transcorreguts eixos tres mesos encara subsistiren fons en poder de l'ICO, s'aplicaran al pressupost d'ingressos de l'Estat.

2. En tot cas, el que disposa este reial decret llei no afectarà els acords transaccionals ja firmats ni els pagaments efectuats abans de la seua data d'entrada en vigor, que conserven plenament la seua validesa a tots els efectes, ni a aquells acords firmats i pagats d'acord amb el que preveu l'apartat anterior.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Es deroguen els articles 2 i 7 del Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, sobre actuacions per a l'abonament d'indemnitzacions en relació amb els danys ocasionats per l'accident del vaixell «Prestige».

2. Queden sense efecte les referències al límit de 160 milions d'euros contingudes en els articles 1 i 6 del Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny.

Disposició final primera. *Habilitació de desenvolupament.*

S'habilita el Govern i els diversos departaments ministerials, en l'àmbit de les seues competències, per a dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix este reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 2 de juliol del 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

15567 REIAL DECRET LLEI 5/2004, de 27 d'agost, pel qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. («BOE» 208, de 28-8-2004.)

I

La Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre del 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE, constituïx, dins del Programa Europeu de Canvi Climàtic, la iniciativa més rellevant de la Unió Europea (UE) per a aconseguir que la Comunitat i els seus Estats membres puguen complir el compromís de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, que van assumir en ratificar el Protocol de Kyoto en la Convenció Marc de Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic, el 30 de maig del 2002.

El règim que implanta la directiva s'inspira en un dels instruments de mercat previstos en el Protocol de Kyoto, el comerç d'emissions, que, junt amb els basats en projectes d'inversió en tecnologia neta en països tercers (desenvolupament net i aplicació conjunta), constituïxen els anomenats mecanismes de flexibilitat del Protocol de Kyoto.

La Directiva 2003/87/CE assenyala entre els seus principals objectius els de:

- Ajudar a complir les obligacions derivades de la Convenció i el Protocol de Kyoto.
- Ser un mecanisme complementari de l'esforç de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle que ha de realitzar-se per mitjà de mesures i polítiques internes.
- Disminuir els costos de reducció de les emissions, raó per la qual el comerç permetrà que, a la UE, les emissions es reduïsqen on menor cost econòmic comporte la dita reducció.
- Garantir el bon funcionament del mercat interior per a evitar les distorsions de la competència que podria generar l'establiment de règims nacionals distints.
- Adquirir experiència en el funcionament del comerç d'emissions abans de l'any 2008, que començarà a funcionar el comerç d'emissions internacional previst en l'article 17 del Protocol de Kyoto.

Este reial decret llei té com a objecte traslladar la dita directiva, i es justifica en l'extraordinària i urgent necessitat atendre els requeriments següents:

1r. En primer lloc, és necessari complir el calendari d'aplicació previst en la directiva que exigeix, entre altres qüestions, que totes les instal·lacions sotmeses al seu àmbit d'aplicació compten amb una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle l'1 de gener del 2005, i que el Registre nacional de drets d'emissió estiga operatiu l'1 d'octubre del 2004.

2n. En segon lloc, les empreses necessiten conèixer amb temps suficient les obligacions a què quedaran subjectes i les inversions necessàries per a afrontar-les. En conseqüència, atés que el sistema ha d'estar en vigor l'1 de gener del 2005 i que el termini necessari perquè l'Administració competent resolga sobre la sol·licitud d'autorització és de tres mesos, és imprescindible que els titulars de les instal·lacions afectades coneguen el règim aplicable i presenten la seua sol·licitud d'autorització i d'assignació de drets, a tot tardar, el 30 de setembre del 2004.

3r. En tercer lloc, el mercat de drets d'emissió es configura com un mercat internacional, per la qual cosa la seua implantació s'ha de compassar a la de la resta dels països de la UE, a fi de garantir que els nostres agents econòmics participen en aquell en condicions d'igualtat.